

**INFORMACJA DODATKOWA
DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO WIELTON S.A.
ZA I PÓŁROCZE 2009 r.**

WIELUŃ 31.08.2009r.

1. Informacja o zasadach przyjętych przy sporządzeniu raportu za I półrocze 2009 r.:

Dane finansowe sporządzone zostały zgodnie z polityką rachunkowości Spółki opartą na zasadach rachunkowości wynikających z przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity Dz.U. z 2002 r. nr 76 poz. 694 z późniejszymi zmianami), z uwzględnieniem formy prezentacji wynikającej z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 października 2005 r. w sprawie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych i skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych wymaganych w prospekcie emisyjnym dla emitentów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla których właściwe są polskie zasady rachunkowości.

Rokiem obrotowym w Spółce jest rok kalendarzowy. Pierwszy rok obrotowy spółki akcyjnej trwał od 31 grudnia 2004 r. do 31 grudnia 2005 r.

Księgi rachunkowe Wielton S.A. prowadzone są w języku polskim i w walucie polskiej. Dane liczbowe są wykazywane w zaokrągleniu do tysięcy złotych.

Księgi rachunkowe są prowadzone w Wieluniu przy ul. Fabrycznej 8.

Zgodnie z postanowieniami art.4 ust.3 pkt 4 i ust. 5 oraz art. 10 ust. 1 pkt 2, a także rozdziału 4 Ustawy z 29 września 1994 roku o rachunkowości ustala się następujące metody wyceny aktywów i pasywów do stosowania w sposób ciągły (w okresie wieloletnim), nie rzadziej niż na koniec roku obrotowego i na każdy inny dzień bilansowy, zakładając, że nie występuje zagrożenie możliwości dalszej kontynuacji działalności Spółki.

Wartości niematerialne i prawne to nabyte przez Spółkę aktywa trwałe w postaci praw majątkowych nadających się do gospodarczego wykorzystania, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, przeznaczone do używania na własne potrzeby Spółki, a w szczególności:

- autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje;
- prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych;

- know-how;
- koszty zakończonych prac rozwojowych;
- wartość firmy.

Programy komputerowe zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych, o ile Spółka posiada do nich prawa majątkowe lub prawo do licencji.

Wartości niematerialne i prawne wycenia się oraz dokonuje umorzeń w podobny sposób jak środki trwałe stosując w sposób odpowiedni postanowienia art.31 ust.2 oraz art. 32 ust. 1-4 i 6 Ustawy o rachunkowości.

Niektóre rodzaje wartości niematerialnych i prawnych wymagają szczególnej wnikliwości przy dokonywaniu ich wyceny. Oto przykłady:

Programy komputerowe zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych, o ile Spółka ma do nich prawa majątkowe lub prawa do licencji. Jeśli Spółka takich praw nie posiada, to wydatek na nabycie programu jest kosztem okresu, którego dotyczy.

Wartości niematerialne i prawne nie ulegają ulepszeniu. Modyfikacja programu komputerowego zwiększająca jego sprawność oraz wartość użytkową spowoduje powstanie nowego tytułu wartości niematerialnej i prawnej, a wartość prawa do nowej wersji autorskiego programu komputerowego będzie obejmowała sumę pierwszej wersji programu oraz cenę jego modyfikacji.

Wydatki na aktualizację programu komputerowego w celu np. przystosowania go do nowych przepisów prawnych, obciążają bezpośrednio koszty okresu.

Koszty zakończonych prac rozwojowych wykonywanych przez Spółkę na własne potrzeby poniesione przed rozpoczęciem lub zastosowaniem rozwiązania zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych w przypadku, gdy:

- produkt lub technologia wytwarzania są ściśle ustalone a dotyczące ich koszty prac rozwojowych wiarygodnie określone,

- techniczna przydatność produktu lub technologii została stwierdzona i odpowiednio udokumentowana i na tej podstawie Spółka podjęła decyzję o wytwarzaniu tych produktów lub stosowaniu technologii,
- koszty prac rozwojowych pokryte zostaną wg przewidywań, przychodami ze sprzedaży tych produktów lub zastosowaniu technologii.

Wielton S.A. stosuje następujące roczne stawki amortyzacyjne dla poszczególnych grup wartości niematerialnych i prawnych:

- Programy komputerowe – 20 i 50 %,
- Koszty zakończonych prac rozwojowych – 20 i 50 %,
- Know-how – 20 %,
- Znak towarowy – 5 %.

Nie później niż na koniec roku obrotowego stosowane wobec wartości niematerialnych i prawnych stawki amortyzacyjne podlegają weryfikacji. W razie stwierdzenia potrzeby dokonania korekty stosowanych stawek amortyzacyjnych – korekta następuje w roku następnym i kolejnych latach obrotowych.

Nie później niż na koniec roku obrotowego wartości niematerialne i prawne podlegają również weryfikacji pod kątem trwałej utraty wartości i konieczności dokonania odpisów aktualizujących z tytułu trwałej utraty wartości. Odpisy te powinny być dokonane w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych nie później niż na dzień bilansowy, a więc w roku, w którym stwierdzono trwałą utratę wartości.

Środki trwałe to rzeczowe aktywa trwałe i zrównane z nimi, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytkowania i przeznaczone na potrzeby Spółki. Do środków trwałych zalicza się:

- grunty (w tym prawo wieczyste użytkowania gruntu),
- budynki i lokale,
- urządzenia techniczne i maszyny,
- środki transportu,

- inne środki trwałe (wyposażenie itp.),
- ulepszenia w obcych środkach trwałych.

Ze względu na funkcje spełniane w działalności, środki trwałe dzieli się na osiem grup rodzajowych określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 roku o Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) – Dz. U. nr 112, poz. 1317.

Środki trwałe w budowie są to koszty ponoszone w związku z wytwarzaniem nowych środków trwałych, wymianą zużytych lub powiększeniem stanu istniejących środków trwałych.

Środki trwałe, środki trwałe w budowie wycenia się w zależności od sposobu ich nabycia (wytworzenia) i późniejszego wykorzystania wg:

- 1) cen nabycia (zakupu),
- 2) kosztów wytworzenia,
- 3) wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny środków trwałych), pomniejszonych o odpisy umorzeniowe (amortyzacyjne) oraz o ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty ich wartości.

Cena nabycia, jest to cena zakupu składnika aktywów, obejmująca kwotę należną sprzedającemu, bez podlegających odliczeniu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, a w przypadku importu powiększona o obciążenia o charakterze publicznoprawnym oraz powiększona o koszty bezpośrednio związane z zakupem i przystosowaniem składnika aktywów do stanu zdatnego do używania lub wprowadzenia do obrotu, łącznie z kosztami transportu, jak też załadunku, wyładunku, składowania lub wprowadzenia do obrotu, a obniżona o rabaty, opusty, inne podobne zmniejszenia i odzyski. W cenie nabycia środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych należy uwzględnić niepodlegający odliczeniu podatek od towarów i usług i podatek akcyzowy oraz koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu finansowania zakupu środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, naliczone do dnia przyjęcia obiektu do używania (w tym różnice kursowe), pomniejszone o przychody z tego tytułu. W przypadku braku

możliwości ustalenia ceny nabycia składnika aktywów, przyjętego w szczególności nieodpłatnie (także w formie darowizny), jego wyceny dokonuje się wg cen sprzedaży takiego samego lub podobnego obiektu.

Koszt wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie zawiera ogół kosztów poniesionych przez Spółkę za okres budowy, montażu, przystosowania i ulepszenia do dnia bilansowego lub do dnia przyjęcia danego składnika aktywów trwałych do użytkowania, w tym również niepodlegający odliczeniu podatek od towarów i usług i podatek akcyzowy oraz koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich finansowania i związane z nimi różnice kursowe, pomniejszony o przychody z tego tytułu.

Trwała utrata wartości następuje w sytuacji dużego prawdopodobieństwa, że kontrolowany przez Spółkę składnik aktywów nie przyniesie w znacznej części w przyszłości lub nie przyniesie w ogóle korzyści ekonomicznych. Jest to uzasadnieniem dla dokonania odpisu aktualizującego – doprowadzającego wartość składnika wynikającą z ksiąg rachunkowych do ceny sprzedaży netto, a w przypadku jej braku do ustalonej w inny sposób wartości godziwej. Przykładowo trwała utrata wartości środków trwałych zachodzi w przypadku zmiany technologii produkcji, przeznaczenia do likwidacji, wycofania z używania lub innych przyczyn.

Wartość godziwa stanowi kwotę, za jaką dany składnik aktywów mógłby zostać wymieniony, a zobowiązanie uregulowane na warunkach transakcji rynkowej, pomiędzy zainteresowanymi i dobrze poinformowanymi, niepowiązanymi ze sobą stronami. Np. przez wartość godziwą środków trwałych należy rozumieć wartość rynkową lub wartość wg niezależnej wyceny, a w sytuacji, gdy uzyskanie takiej wyceny nie jest możliwe, wartość godziwą wyznacza aktualna cena nabycia lub koszt wytworzenia z uwzględnieniem aktualnego stopnia zużycia obiektu.

Wartość brutto środków trwałych zwana też **wartością początkową** stanowi w przypadku:

- nabycia w drodze kupna - cena ich nabycia,
- wytworzenia we własnym zakresie – koszt wytworzenia,

- nabycia w drodze spadku, darowizny lub w inny nieodpłatny sposób – wartość rynkowa z dnia nabycia, chyba, że umowa darowizny albo umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości,
- nabycia w postaci wkładu niepieniężnego (aportu) – ustalona przez Spółkę na dzień wniesienia wkładu lub udziału wartość poszczególnych środków trwałych, nie wyższa jednak od ich wartości rynkowej,
- ulepszenia – dotychczasowa wartość początkowa powiększona o sumę wydatków poniesionych na ten cel, w tym także o wydatki na nabycie części składowych i peryferyjnych, których jednostkowa cena nabycia przekracza 3.500 zł. **Częścią składową rzeczy** jest wszystko, co nie może być od niej odłączone bez uszkodzenia lub istotnej zmiany całości albo bez uszkodzenia lub istotnej zmiany przedmiotu odłączonego. Przedmioty połączone z rzeczą tylko dla przemijającego użytku nie stanowią jej części składowych, chociaż w razie odłączenia one same albo rzecz, do której zostały przyłączone – miały ulec uszkodzeniu lub istotnej zmianie. Natomiast **częścią peryferyjną** jest rzecz zbliżona swoim charakterem do przynależności w rozumieniu art. 51 KC. Zgodnie z tym przepisem przynależnościami są rzeczy ruchome potrzebne do korzystania z innej rzeczy (rzeczy głównej) zgodnie z jej przeznaczeniem, jeżeli pozostają z nią w faktycznym związku odpowiadającym temu celowi.

Do wydatków na ulepszenie środków trwałych zalicza się wydatki na ich:

- przebudowę, czyli zmianę (poprawienie) istniejącego stanu środków trwałych na inny,
- rozbudowę, tj. powiększenie (rozszerzenie) składników aktywów, w szczególności zaś budynków i budowli, linii technologicznych itp.,
- rekonstrukcję, tj. odtworzenie (odbudowanie) zużytych całkowicie lub częściowo składników aktywów,
- adaptację, tj. przystosowanie (przerobienie) składnika aktywów do wykorzystania go w innym celu niż wskazywało jego pierwotne przeznaczenie, albo nadanie temu składnikowi nowych cech użytkowych,
- modernizację, tj. unowocześnienie środków trwałych,

o ile wydatki te powodują wzrost ich wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania, mierzonej w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji.

W razie poniesienia wydatków (nakładów) związanych z konkretnym środkiem trwałym, gdy nie zwiększa się jego wartość użytkowa, wydatki te traktowane są jako **remont**. Dotyczy to również - bez względu na cenę nabycia – wydatków na nabycie części składowych lub peryferyjnych, o tych samych właściwościach użytkowych (technicznych).

Wartość początkową środków trwałych, z wyjątkiem gruntów (w tym prawa wieczystego użytkowania gruntów), zmniejszają dokonywane odpisy umorzeniowe (amortyzacyjne) w celu uwzględnienia utraty ich wartości wskutek użytkowania lub upływu czasu.

Umorzenia (amortyzacja) środków trwałych dokonywane są na zasadzie planowego, systematycznego rozłożenia ich wartości początkowej na ustalony okres amortyzacji. Rozpoczęcie amortyzacji następuje od następnego miesiąca po przyjęciu środka trwałego do użytkowania. Wyjątek stanowią środki transportu przyjęte na podstawie leasingu operacyjnego kwalifikowanego zgodnie z ustawą o rachunkowości jako leasing finansowy, gdzie amortyzacji dokonuje się od miesiąca, w którym dany środek trwały został przyjęty do użytkowania.

Na dzień przyjęcia środka trwałego do użytkowania określa się metodę, okres i stawkę odpisów umorzeniowych (amortyzacyjnych).

Przy ustalaniu czasu amortyzacji i rocznej stawki amortyzacyjnej uwzględnia się okres ekonomicznej użyteczności środka trwałego, należy tu brać pod uwagę:

- warunki, na których pracuje środek trwały,
- tempo postępu techniczno – ekonomicznego,
- prawne lub inne ograniczenia czasu używania środka trwałego,
- przewidywaną przy likwidacji wartość sprzedaży netto istotnej pozostałości środka trwałego.

Dla środków transportu przyjętych na podstawie umowy leasingu stawka amortyzacyjna uzależniona jest od okresu trwania umowy leasingowej.

W amortyzowaniu środków trwałych przyjmuje się uproszczenie polegające na jednorazowym odpisie w ciężar kosztów amortyzacji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych o niskiej wartości początkowej (w 2005 roku jest to kwota od 1.500 zł do 3.500 zł) w miesiącu ich wydania do użytkowania. Środki trwałe o wartości do 1.500 zł odpisywane są jednorazowo w koszty. Zakwalifikowanie takich środków i wartości do jednorazowego odpisu amortyzacji odbywać się będzie stosownie do wydanych w tej mierze przepisów zewnętrznych.

Wielton S.A. stosuje następujące roczne stawki amortyzacyjne dla poszczególnych grup rzeczowych aktywów trwałych odpowiadające następującym okresom ich użytkowania:

- budynki, budowle – od 15 do 43 lat,
- urządzenia techniczne i maszyny – od 2 do 22 lat,
- środki transportu własne – od 2 do 13 lat,
- inne środki trwałe – od 2 do 12 lat,

Nie później niż na koniec roku obrotowego stosowane wobec środków trwałych stawki amortyzacyjne podlegają weryfikacji. W przypadku stwierdzenia potrzeby dokonania korekty stosowanych stawek – korekta następuje począwszy od roku następnego.

Nie później niż na koniec roku obrotowego rzeczowe aktywa trwałe (środki trwałe, środki trwałe w budowie) podlegają również weryfikacji pod kątem trwałej utraty wartości i ewentualnej konieczności dokonania odpisów aktualizujących.

Elementem wskazującym na konieczność dokonania odpisu aktualizującego jest uznanie za wysoce prawdopodobne, że składnik aktywów nie przyniesie w przyszłości przewidywanych korzyści ekonomicznych w znaczącej części lub w całości. Trwała utrata wartości ma na przykład miejsce w przypadku likwidacji, wycofania z używania danego środka.

Odpisy aktualizujące powinny być dokonane nie później niż na dzień bilansowy (a więc w roku, którym stwierdzono trwałą utratę wartości), w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych.

W przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu aktualizującego wartość aktywów, w tym również odpisu z tytułu trwałej utraty wartości, równowartość całości lub odpowiedniej części uprzednio dokonanego odpisu aktualizującego zwiększa wartość danego składnika aktywów i podlega zaliczeniu odpowiednio do pozostałych przychodów operacyjnych.

Inwestycje długoterminowe

Inwestycje to wg Ustawy o rachunkowości aktywa nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z przyrostu wartości tych zasobów, uzyskania z nich przychodów w postaci odsetek, dywidend lub innych pożytków, w tym również z transakcji handlowej, a w szczególności aktywa finansowe oraz te nieruchomości i wartości niematerialne i prawne, które nie są użytkowane przez jednostkę, lecz zostały nabyte w celu osiągnięcia określonych wyżej korzyści.

Inwestycje dzielą się na długo i krótkoterminowe.

Do **inwestycji długoterminowych** zalicza się m.in. nieruchomości, wartości niematerialne i prawne, długoterminowe aktywa finansowe.

Instrumenty finansowe

Jako instrument finansowy Spółka kwalifikuje każdą umowę, która skutkuje jednocześnie powstaniem składnika aktywów finansowych u jednej ze stron i zobowiązania finansowego lub instrumentu kapitałowego u drugiej ze stron, pod warunkiem, że z kontraktu zawartego między dwiema lub więcej stronami jednoznacznie wynikają skutki gospodarcze.

Spółka klasyfikuje instrumenty finansowe z podziałem na:

- instrumenty finansowe przeznaczone do obrotu – składniki aktywów lub zobowiązań finansowych, które zostały nabyte lub powstały głównie po to, by generować zysk uzyskiwany dzięki krótkoterminowym wahaniom ceny lub marży maklerskiej;
- pożyczki udzielone i należności własne;
- instrumenty finansowe utrzymywane do terminu zapadalności – aktywa finansowe o określonych lub możliwych do określenia płatnościach lub ustalonym terminie zapadalności, które jednostka gospodarcza zamierza i jest w stanie utrzymać w posiadaniu do upływu terminu zapadalności, z wyjątkiem pożyczek udzielonych przez jednostkę gospodarczą i wierzytelności własnych jednostki,
- instrumenty finansowe dostępne do sprzedaży – to aktywa finansowe nie będące kredytami udzielonymi przez jednostkę gospodarczą i wierzytelnościami własnymi jednostki, inwestycjami utrzymywanymi do terminu zapadalności, a także nie będące aktywami finansowymi przeznaczonymi do obrotu.

Na dzień nabycia aktywa i zobowiązania finansowe Spółka wycenia w wysokości kosztu (ceny) nabycia, czyli według wartości godziwej uiszczonej zapłaty w przypadku składnika aktywów lub otrzymanej kwoty w przypadku zobowiązania. Koszty transakcji Spółka włącza do wartości początkowej wyceny wszystkich aktywów i zobowiązań finansowych.

Zasady wyceny instrumentów finansowych na dzień bilansowy:

- według zamortyzowanego kosztu, z uwzględnieniem efektywnej stopy procentowej: aktywa utrzymywane do terminu zapadalności, pożyczki udzielone i należności własne oraz pozostałe zobowiązania finansowe, które nie zostały zakwalifikowane do obrotu,
- w przypadku powyższych tytułów, jeśli efekty dyskonta nie jest znaczący, wycena odbywa się w wartości wymagającej zapłaty,
- w kwocie wymagającej zapłaty: należności i zobowiązania o krótkim terminie zapadalności/ wymagalności,
- według wartości godziwej: aktywa i zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu oraz aktywa finansowe dostępne do sprzedaży.

Instrumenty kapitałowe, których wtórny obrót następuje na aktywnym rynku wycenia się wg cen nabycia lub wartości rynkowej, zależnie od tego, która z nich jest niższa, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Ceną rynkową aktywów finansowych posiadanych przez Spółkę, stanowi zgłoszona na rynku bieżąca oferta kupna, natomiast cenę rynkową aktywów finansowych, które Spółka zamierza nabyć, stanowi zgłoszona na rynek bieżąca oferta sprzedaży.

Zmiany wartości godziwej instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu, nie będących częścią zabezpieczeń ujmuje się jako przychody lub koszty finansowe w momencie ich wystąpienia.

W przypadku aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, zmiany wartości godziwej tych instrumentów Spółka zalicza do rachunku zysków i strat jako przychody lub koszty finansowe.

Finansowe aktywa trwałe określone przez ustawę jako inwestycje długoterminowe – wycenia się według ceny ich nabycia pomniejszonej ewentualnie o odpisy z tytułu trwałej utraty ich wartości.

Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego

Na dzień bilansowy Spółka ma obowiązek tworzyć aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, jeżeli w przyszłości spowoduje ono dopływ do jednostki korzyści ekonomicznych.

W związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową możliwą do odliczenia w przyszłości, jednostka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, którego jest podatnikiem.

Wartość podatkową aktywów stanowi kwota wpływająca na pomniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przypadku uzyskania z nich, w sposób pośredni lub

bezpośredni, korzyści ekonomicznych. Jeżeli natomiast uzyskanie korzyści ekonomicznych z tytułu określonych aktywów nie powoduje pomniejszenia podstawy obliczenia podatku dochodowego, to wartość podatkowa aktywów jest ich wartością księgową.

Wartością podatkową pasywów jest ich wartość księgowa pomniejszona o kwoty, które w przyszłości pomniejszą podstawę podatku dochodowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku powstaniem ujemnych różnic przejściowych, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasady ostrożności.

Wysokość aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązujących w roku powstania obowiązku podatkowego.

Podatek dochodowy wpływający na wynik finansowy za dany okres sprawozdawczy obejmuje:

- część bieżącą,
- część odroczoną.

Wykazywana w rachunku zysków i strat część odroczonej jest różnicą między stanem aktywów z tytułu podatku odroczonego na koniec i początek okresu sprawozdawczego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, dotyczące operacji rozliczanych z kapitałem (funduszem) własnym, odnosi się na kapitał (fundusz) własny.

Aktywa obrotowe

Rzeczowe aktywa obrotowe to materiały nabyte w celu zużycia na własne potrzeby Spółki, wytworzone lub przetworzone przez Spółkę produkty gotowe (wyroby i usługi) zdatne do sprzedaży lub w toku produkcji, półprodukty oraz towary nabyte w celu odprzedaży w stanie nieprzetworzonym. Rzeczowe aktywa obrotowe przeznaczone są do zbycia lub zużycia w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Do **wyceny** stanu i rozchodów rzeczowych składników aktywów obrotowych przyjmuje się poniższe metody:

- w odniesieniu do zapasów materiałowych stosuje się stałe ceny ewidencyjne ustalone na poziomie cen zakupu skorygowanych o odchylenia stanowiące różnicę pomiędzy stałą ceną ewidencyjną a rzeczywistą ceną zakupu,
- towary handlowe wycenia się wg cen zakupu,
- produkty gotowe, półfabrykaty i produkty w toku produkcji ewidencjonuje się w stałych cenach ewidencyjnych ustalonych na podstawie planowanego kosztu wytworzenia, natomiast na koniec każdego miesiąca wycenia się je w rzeczywistym koszcie wytworzenia, korygując różnicę między kosztem planowanym a kosztem rzeczywistym wytworzenia za pomocą odchyleń.

Do kosztu wytworzenia zalicza się koszty pozostające w bezpośrednim związku z danym produktem oraz uzasadnioną część kosztów pośrednio związanych z wytworzeniem produktu.

Do kosztów wytworzenia nie zalicza się:

- kosztów będących konsekwencją nie wykorzystanych zdolności produkcyjnych i strat produkcyjnych,
- kosztów ogólnego zarządu,
- kosztów magazynowania wyrobów gotowych i półfabrykatów ,
- kosztów sprzedaży produktów.

Koszty te wpływają na wynik finansowy okresu sprawozdawczego w którym zostały poniesione.

Wartość rzeczowych składników majątku obrotowego, które utraciły swoje cechy użytkowe lub przydatność ustala się nie później niż na dzień bilansowy w cenach sprzedaży netto możliwych do uzyskania.

Cena sprzedaży netto składnika aktywów to możliwa do uzyskania na dzień bilansowy cena sprzedaży bez VAT i podatku akcyzowego, pomniejszona o rabaty, upusty i inne podobne zmniejszenia oraz o koszty związane z przystosowaniem aktywów do sprzedaży i dokonaniem jej, powiększona o dotację przedmiotową.

Odpisy aktualizujące wartość rzeczowych aktywów obrotowych dokonane w związku z utratą ich wartości oraz wynikające z wyceny wg cen sprzedaży netto zamiast wg cen zakupu (nabycia) lub kosztów wytworzenia zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych (materiały), kosztów wytworzenia sprzedanych produktów (produkty pracy) lub kosztów sprzedaży (towary).

W przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu aktualizującego, całkowite lub częściowe odtworzenie wartości zapasu zwiększa nie później niż na dzień bilansowy pozostałe przychody operacyjne.

Należności

Należności na dzień bilansowy wycenia się w kwotach wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny. Należności i udzielone pożyczki na dzień powstania wycenia się w wartości nominalnej.

Do należności krótkoterminowych zalicza się należności o okresie spłaty krótszym niż 1 rok licząc od dnia bilansowego, a w szczególności:

- należności z tytułu dostaw i usług (o okresie spłaty do 12 miesięcy i powyżej 12 miesięcy),
- należności budżetowe,
- pozostałe należności.

Zgodnie z zasadą ostrożności należności wątpliwe podlegają odpisom aktualizującym ich wartość.

Wartość należności podlega aktualizacji na bieżąco, nie później niż na dzień bilansowy, z uwzględnieniem stopnia prawdopodobieństwa ich zapłaty na zasadzie dokonania odpisów aktualizujących ich wartość w następujących przypadkach:

- posiadania należności od dłużników postawionych w stan likwidacji lub upadłości,
- posiadania należności od dłużników, co do których oddalony został wniosek o ogłoszenie upadłości, a majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego,
- dysponowania należnościami kwestionowanymi przez dłużników lub gdy dłużnicy zalegają z ich zapłatą (niezależnie od tego, jak długo już czekamy), a ocena zaś sytuacji majątkowej i finansowej danego dłużnika wskazuje, że ściągnięcie należności w kwocie umownej nie jest możliwe,
- posiadania należności stanowiących równowartość kwot je podwyższających, w stosunku do których dokonano uprzednio odpisów aktualizujących,
- posiadania należności przeterminowanych lub nie przeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa ich nieściągalności, w przypadkach uzasadnionych rodzajem prowadzonej działalności lub strukturą odbiorców.

Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych, w zależności od rodzaju należności, której dotyczy aktualizacja.

Ustanie przyczyny powodującej dokonane uprzednio odpisy aktualizujące wartość należności powoduje zwiększenie, w równowartości całego lub częściowego odpisu aktualizującego, wartości danej należności oraz związane z tym zwiększenie pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.

Nie rzadziej niż na dzień bilansowy wycenia się wyrażone w walutach obcych należności (w tym udzielone pożyczki) po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Różnice kursowe dotyczące należności wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych.

Środki pieniężne

Środki pieniężne i inne aktywa pieniężne obejmują:

- krajowe środki płatnicze,
- środki pieniężne wyrażone w walucie obcej,
- lokaty bankowe.

Środki pieniężne wycenia się w ich wartości nominalnej. W przypadku środków zgromadzonych na rachunkach bankowych, wartość nominalna obejmuje doliczone przez bank na dzień bilansowy odsetki, które stanowią przychody finansowe.

Środki pieniężne wyrażone w walutach obcych wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy po kursie średnim, ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień.

Różnice kursowe dotyczące środków pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny należy zaliczać odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych.

Rozliczenia międzyokresowe czynne

Koszty dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych zaliczane są do czynnych rozliczeń międzyokresowych.

Rozliczenia międzyokresowe czynne dotyczą w szczególności ubezpieczeń majątkowych i komunikacyjnych, podatku od nieruchomości i innych tytułów.

Odpisy czynnych międzyokresowych kosztów następują stosownie do upływu czasu, aż do chwili, kiedy na wynik zostaną przeniesione wszystkie koszty zaliczone uprzednio do aktywów. Czas i sposób rozliczenia uzależniony jest od charakteru rozliczanych kosztów.

Na dzień bilansowy należy dokonać analizy rozliczeń międzyokresowych długo – i krótkoterminowych. Ta część rozliczeń międzyokresowych, która się zrealizuje w okresie do

12 miesięcy licząc od dnia bilansowego – powinna zostać ujęta w krótkoterminowych rozliczeniach międzyokresowych.

Kapitał własny

Kapitał własny składa się z następujących elementów:

- Kapitał podstawowy,
- Kapitał zapasowy,
- Kapitał z aktualizacji wyceny,
- Zysk (strata) z lat ubiegłych,
- Zysk (strata) netto.

Kapitał własny wykazywany jest w wartości nominalnej z podziałem na poszczególne składniki, ustalone zgodnie z przepisami prawa i umową Spółki.

Kapitał podstawowy wykazuje się w wysokości zgodnej ze statutem Spółki i zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Kapitał zapasowy tworzony jest zgodnie z Kodeksem spółek handlowych.

Składa się zysku z lat ubiegłych, który na podstawie uchwały udziałowców został zatrzymany w Spółce oraz kapitału powstałego z nadwyżki ceny nabycia określonej jednostki lub zorganizowanej jej części a wartością nominalną akcji tzw. agio.

Kapitał z aktualizacji wyceny obejmuje:

- kapitał z aktualizacji wyceny środków trwałych (aktualizacja ta jest przeprowadzana na podstawie odrębnych przepisów),
- kapitał z aktualizacji wyceny inwestycji długoterminowych.

Zysk (strata) z lat ubiegłych zawiera niepodzielony wynik finansowy z lat ubiegłych.

Zysk (strata) netto obejmuje wynik finansowy bieżącego roku obrotowego.

Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania

Do zobowiązań i rezerw na zobowiązania zalicza się:

- Rezerwy na zobowiązania,
- Zobowiązania długoterminowe,
- Zobowiązania krótkoterminowe,
- Rozliczenia międzyokresowe.

Przez **zobowiązania** rozumie się wynikające z przeszłych zdarzeń obecne, określone w wiarygodnej wartości świadczenia, które spowodują przekazanie lub inne wykorzystanie obecnych lub przyszłych aktywów Spółki. **Zobowiązania warunkowe** to takie, których powstanie jest uzależnione od zaistnienia w przyszłości określonych zdarzeń.

Zobowiązania długoterminowe

Zobowiązania długoterminowe to zobowiązania, których termin wymagalności przypada w okresie dłuższym niż 12 miesięcy licząc od dnia bilansowego (nie dotyczy zobowiązań z tytułu dostaw i usług).

Zobowiązania długoterminowe obejmują głównie:

- zobowiązania z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek,
- zobowiązania z tytułu leasingu finansowego (raty kapitałowe).

Zobowiązań krótkoterminowe

Zobowiązania krótkoterminowe to zobowiązania, których termin wymagalności przypada w okresie krótszym niż 12 miesięcy licząc od dnia bilansowego (nie dotyczy zobowiązań z tytułu dostaw i usług).

Zobowiązania krótkoterminowe obejmują:

- zobowiązania z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek,
- zobowiązania finansowe z tytułu umów leasingu finansowego,
- zobowiązania z tytułu dostaw i usług,
- zobowiązania z tytułu podatków, ceł, ubezpieczeń i innych świadczeń,
- zobowiązania z tytułu wynagrodzeń,
- inne,
- fundusze specjalne.

Na dzień bilansowy Spółka wycenia zobowiązania w kwocie wymagającej zapłaty, przy czym zobowiązania finansowe, których uregulowanie zgodnie z zawartą umową następuje drogą wydania aktywów finansowych innych niż środki pieniężne lub wymiany na instrumenty finansowe – według wartości godziwej.

Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego środków trwałych wykazywane są w wysokości kapitału pozostającego do spłaty.

Zobowiązania wyrażone w walutach obcych należy wyceniać się nie rzadziej niż na dzień bilansowy po kursie średnim, ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień.

Różnice kursowe dotyczące zobowiązań wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny należy zaliczać odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych.

Rezerwy i rozliczenia międzyokresowe bierne

Przez **rezerwy** rozumie się zobowiązania, których data wymagalności lub kwota nie są pewne.

Na dzień bilansowy **rezerwy wycenia się** w wiarygodnie uzasadnionej oszacowanej wartości.

Dotyczy to rezerw tworzonych na:

- pewne lub w dużym stopniu prawdopodobne zobowiązania, których kwoty można w sposób wiarygodny oszacować, w szczególności na straty z transakcji w toku ich przeprowadzania, w tym z tytułu udzielonych gwarancji, poręczeń, operacji kredytowych, skutków finansowych toczącego się postępowania sądowego,
- przyszłe zobowiązania spowodowane restrukturyzacją w przypadkach określonych ustawą o rachunkowości.

Rezerwy obejmują:

- rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
- pozostałe rezerwy.

Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego

W związku z wystąpieniem przejściowych różnic między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową możliwą do odliczenia w przyszłości, Spółka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, którego jest podatnikiem.

Wartość podatkową aktywów stanowi kwota wpływająca na pomniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przypadku uzyskania z nich, w sposób pośredni lub bezpośredni, korzyści ekonomicznych. Jeżeli natomiast uzyskanie korzyści ekonomicznych z tytułu określonych aktywów nie powoduje pomniejszenia podstawy obliczenia podatku dochodowego, to wartość podatkowa aktywów jest ich wartością księgową.

Wartością podatkową pasywów jest ich wartość księgowa pomniejszona o kwoty, które w przyszłości pomniejszą podstawę podatku dochodowego.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to znaczy różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązujących w roku powstania obowiązku podatkowego.

Podatek dochodowy wpływający na wynik finansowy za dany okres sprawozdawczy obejmuje część bieżącą i odroczoną.

Wykazywana w rachunku zysków i strat część odroczonego stanowi różnicę pomiędzy stanem rezerw z tytułu podatku odroczonego na koniec i początek okresu sprawozdawczego.

Rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego, dotyczące operacji rozliczanych z kapitałem (funduszem) własnym, odnosi się również na kapitał (fundusz) własny.

Pozostałe rezerwy

Pozostałe rezerwy obejmują głównie rezerwy tworzone na pokrycie:

- kosztów na prawdopodobne straty.

Pozostałe rezerwy prezentuje się w bilansie w podziale na część długo- i krótkoterminową. Kwalifikacja rezerw do pozycji długo – lub krótkoterminowych jest uzależniona od tego, jak szybko dana pozycja przekształci się w faktyczne zobowiązanie (w ciągu 12 lub ponad 12 miesięcy licząc od dnia bilansowego).

Rozliczenia międzyokresowe bierne

Spółka w rozliczeniach międzyokresowych biernych wykazuje koszty dotyczące niewykorzystanych urlopów oraz napraw gwarancyjnych. Rezerwę na przewidywane koszty napraw gwarancyjnych tworzy się w wysokości 0,25 % obrotu ze sprzedaży wyrobów gotowych miesięcznie do wysokości 0,25 % obrotu ze sprzedaży wyrobów za poprzedzające 12 miesięcy. Bieżąca rezerwa rozwiązywana do wysokości faktycznie poniesionych kosztów napraw gwarancyjnych.

W Spółce nie są tworzone rezerwy z tytułu nagród jubileuszowych, ponieważ regulamin wynagradzania pracowników obowiązujący w Spółce nie przewiduje tego rodzaju wypłat.

Regulamin wynagrodzenia nie przewiduje preferencyjnych wypłat z tytułu odpraw emerytalnych. W Spółce obowiązują zasady wypłat odpraw emerytalnych w oparciu o uregulowania kodeksu pracy (w wysokości 1 miesięcznego wynagrodzenia). Struktura wiekowa kadry przesądza o nieistotnej dla sytuacji finansowej Spółki kwocie rezerwy z tytułu odpraw emerytalnych, stąd nie została ona ujęta w sprawozdaniu finansowym.

Odpisy biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów w koszty danego okresu sprawozdawczego Spółki powinny być dokonywane stosownie do upływu czasu lub wielkości świadczeń podlegających rozliczeniu w czasie. Czas i sposób rozliczeń powinien być każdorazowo uzasadniony charakterem rozliczanych kosztów z zachowaniem ostrożności.

Zobowiązania ujęte jako bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów zmniejszają koszty okresu sprawozdawczego, w którym stwierdzono, że zobowiązania te nie powstały.

Rozliczenia międzyokresowe przychodów dokonywane są z zachowaniem zasady ostrożności a odnoszenie ich skutków finansowych obejmuje w Spółce w szczególności:

- otrzymane środki pieniężne na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie oraz prac rozwojowych, jeżeli stosownie do innych ustaw środki te nie zwiększają kapitałów własnych; zasady te stosuje się odpowiednio do otrzymanych w drodze darowizny lub nieodpłatnie środków trwałych, środków trwałych w budowie oraz wartości niematerialnych i prawnych,
- zarachowane, lecz jeszcze nie zrealizowane należności, zaliczone w momencie wpłaty do pozostałych przychodów operacyjnych (należności z tytułu kar, odszkodowań, grzywien z wyjątkiem kar o charakterze odsetek), zysków nadzwyczajnych (np. należności z tytułu odszkodowań za straty losowe),
- kwoty podwyższające należności lub roszczenia do czasu ich otrzymania lub odpisania,

Zasady ustalania wyniku finansowego Spółki

Zgodnie z art. 42 ust.1 Ustawy na **wynik finansowy** Spółki składa się:

- wynik działalności operacyjnej Spółki, w tym z tytułu pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych,
- wynik z operacji finansowych,
- wynik na operacjach nadzwyczajnych,
- obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych i płatności z nim zrównanych

Wynik z działalności operacyjnej powstaje z różnicy pomiędzy przychodami ze sprzedaży netto: produktów, usług, towarów, materiałów z uwzględnieniem: dotacji, a równocześnie upustów, rabatów i innych zwiększeń lub zmniejszeń przychodów bez VAT oraz pozostałymi przychodami operacyjnymi a wartością sprzedanych produktów, usług, towarów i materiałów ustaloną odpowiednio w koszcie ich wytworzenia, w cenach nabycia (zakupu) – powiększonych o całość poniesionych od początku roku kosztów ogólnego zarządu, kosztów sprzedaży produktów, usług, towarów i materiałów oraz pozostałych kosztów operacyjnych.

Przychody netto ze sprzedaży obejmują głównie:

- przychody ze sprzedaży towarów i materiałów,
- przychody ze sprzedaży produktów.

Koszty działalności operacyjnej obejmują wydatki poniesione w celu osiągnięcia przychodów z prowadzonej działalności gospodarczej.

Ewidencja kosztów prowadzona jest w układzie porównawczym oraz w układzie kalkulacyjnym.

Ewidencja kosztów w układzie rodzajowym prowadzona jest na kontach zespołu 4 „Koszty według rodzajów i ich rozliczanie” z podziałem na pozycje:

- amortyzacja,

- zużycie materiałów i energii,
- usługi obce,
- wynagrodzenia,
- ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia,
- podatki i opłaty,
- pozostałe koszty proste.

Konta kosztów korygowane są poprzez zmianę stanu produktów.

Pozostałe przychody operacyjne obejmują:

- przychody ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych,
- darowizny otrzymane,
- ujawnione nadwyżki inwentaryzacyjne,
- otrzymane odszkodowania,
- odwrócenie odpisów aktualizujących wartość aktywów niefinansowych,
- inne.

Pozostałe koszty operacyjne obejmują:

- wartość sprzedanych niefinansowych aktywów trwałych,
- wartość netto zlikwidowanych aktywów trwałych,
- odpisane należności przedawnione i umorzone,
- darowizny przekazane,
- kary i grzywny zapłacone,
- opłaty sądowe,
- niedobory inwentaryzacyjne,
- odpis aktualizujący wartość aktywów niefinansowych,
- koszty odszkodowania,
- inne.

Wynik z operacji finansowych powstaje z różnicy pomiędzy przychodami finansowymi a kosztami finansowymi, z wyjątkiem odsetek, prowizji oraz dodatnich i ujemnych różnic kursowych – mających wpływ na ustalenie kosztu wytworzenia produktów i usług oraz środków trwałych (w przypadkach wynikających z postanowień art. 28 ust.4 i ust.8 pkt 2 Ustawy o rachunkowości).

Przychody finansowe obejmują:

- otrzymane odsetki,
- dodatnie różnice kursowe,
- inne przychody finansowe.

Koszty finansowe obejmują:

- odsetki zapłacone,
- ujemne różnice kursowe,
- inne koszty finansowe.

Wynik ze zdarzeń nadzwyczajnych stanowi różnicę pomiędzy zyskami a stratami nadzwyczajnymi powstałymi od początku roku obrotowego.

Podatek dochodowy obejmuje:

- podatek dochodowy stanowiący bieżące obciążenia podatkowe powstałe w danym okresie,
- różnicę między stanem rezerw oraz aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na koniec i początek okresu.

Ustalony w powyższy sposób wynik finansowy netto prezentowany jest w sprawozdaniu finansowym w kalkulacyjnym układzie rachunku zysków i strat.

Rachunek przepływów pieniężnych

Rachunek przepływów pieniężnych sporządzany jest metodą pośrednią.

2. Informacja o zmianach stosowanych zasad (polityki) rachunkowości:

Do końca 2008 roku Spółka do **wyceny** stanu i rozchodów rzeczowych składników aktywów obrotowych stosowała poniższe metody:

- w odniesieniu do zapasów materiałowych stosowano metodę rzeczywistych cen zakupu, przy czym wartość rozchodu zapasów materiałowych ustalano metodą „pierwsze przyszło pierwsze wyszło”,
- towary handlowe wyceniano wg cen zakupu,
- produkty gotowe i produkty w toku produkcji wyceniane były w koszcie ich wytworzenia obejmującym koszty bezpośrednio związane z danym produktem, jak też uzasadnioną część kosztów pośrednich związanych z wytworzeniem produktu.

Z dniem 1 stycznia 2009 roku Spółka zmieniła zasady ewidencjonowania materiałów, wyrobów gotowych, półfabrykatów i produktów w toku produkcji.

Przychody i rozchody materiałów ewidencjonowane są w stałych cenach ewidencyjnych ustalonych na poziomie cen zakupu. Różnica między stałą ceną ewidencyjną a rzeczywistą ceną zakupu odnoszona jest na odchylenia, które na koniec każdego miesiąca rozliczane są pomiędzy materiały zużyte i materiały pozostające w zapasie. Odchylenia przypadające na zapas materiałów korygują stan materiałów w bilansie doprowadzając je do cen zakupu.

Wyroby gotowe, półprodukty i produkty w toku produkcji ewidencjonowane są w stałych cenach ewidencyjnych ustalonych na poziomie planowanych kosztów wytworzenia. Różnica pomiędzy kosztem planowanym a kosztem rzeczywistym ewidencjonowana jest na odchyleniach, które na koniec miesiąca podlegają rozliczeniu pomiędzy rozchód oraz zapas wyrobów gotowych, półfabrykatów i produktów w toku produkcji.

W bilansie wyroby gotowe, półfabrykaty i produkty w toku produkcji prezentowane są w rzeczywistym koszcie wytworzenia.

3. Informacje o istotnych zmianach wielkości szacunkowych:

W I półroczu 2009 roku nie wystąpiły istotne zmiany wielkości szacunkowych.

4. Zwięzły opis istotnych dokonań lub niepowodzeń emitenta w okresie, którego dotyczy raport, wraz z wykazem najważniejszych zdarzeń ich dotyczących:

W pierwszym półroczu 2009 roku Spółka zwiększyła swój udział na rynku polskim z 16% osiągniętych na koniec roku 2008 do 22,4% w I półroczu 2009 r. (dane CEPIK). Jest to kolejny już okres wzrost udziału w rynku Polskim, który zanotowała Spółka począwszy od pierwszego półrocza 2008 r. gdzie udział w rynku wyniósł ok. 11%. Jest to potwierdzenie wyboru przez Zarząd słusznej strategii rozwoju polegającej na zwiększeniu penetracji rynku krajowego poprzez rozszerzenie sieci handlowej, wdrożeniu nowych produktów, dostosowaniu polityki cenowej do warunków rynkowych oraz zwiększenia dostępności pojazdów w szerokiej gamie rodzajowej.

W związku z osłabieniem koniunktury w transporcie międzynarodowym, Spółka cały czas powiększa swój asortyment produktów, m.in. o przyczepy rolnicze. Obecnie produkowane są trzy typy przyczep, do końca roku zostaną wprowadzone do sprzedaży kolejne trzy. W planach spółki jest docelowo wprowadzenie na rynek ok. 30 typów pojazdów dla rolnictwa.

W I półroczu 2009 r. Spółka kontynuowała rozpoczęty proces inwestycyjny. Zgodnie z wcześniejszymi zamierzeniami, zrealizowane inwestycje przynoszą zamierzony efekt, poprzez wprowadzenie nowych specjalistycznych produktów oraz rozszerzenie swojej działalności o rynki, na których do tej pory Spółka nie oferowała swoich produktów, m.in. na rynek rolny.

W I półroczu 2009 roku nakłady inwestycyjne na rzeczowe aktywa trwałe poniesione przez Spółkę wyniosły łącznie 6,3 mln zł.

Do najważniejszych inwestycji poczynionych przez Spółkę w I półroczu możemy zaliczyć nakłady inwestycyjne poniesione na wyposażenie wydziału przygotowania produkcji m.in. zakup i montaż gilotyny do gięcia elementów ram firmy Durma (2,2 mln zł) oraz zakup i montaż suwnic pomostowych firmy Rialex (0,24 mln zł).

Od dnia 27 grudnia 2007 roku prowadzone przez Spółkę inwestycje są realizowane na terenach Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Nakłady poniesione do końca I półrocza 2009 roku w ramach Łódzkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej wyniosły ponad 62,3 mln zł, co pozwoliło zrealizować Spółce jeden z dwóch warunków prowadzenia działalności na terenie strefy. Zrealizowany warunek dotyczy, zgodnie z Zezwoleniem z dnia 27 grudnia 2007 roku, poniesienia na terenie strefy wydatków inwestycyjnych w wysokości co najmniej 47.500.000 zł w terminie do grudnia 2009 roku.

Wszystkie inwestycje są realizowane z wykorzystaniem środków własnych, leasingu oraz środków uzyskanych z emisji akcji serii D.

Ponadto w I półroczu 2009 roku miały miejsce następujące zdarzenia:

- w dniu 8 stycznia do Spółki wpłynęło zawiadomienie Sądu Rejonowego w Wieluniu V Wydział Ksiąg Wieczystych (Sąd), dotyczące wykreślenia hipoteki zwykłej łącznej zabezpieczającej spłatę kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym w kwocie 1.890.000,00 zł i hipoteki kaucyjnej łącznej zabezpieczającej spłatę kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym do kwoty 929.900,00 zł ustanowionej na rzecz Banku Gospodarki Żywnościowej S.A. Wykreślenie wpisu hipotecznego dokonane zostało na skutek uprzedniej zmiany przedmiotu zabezpieczenia mającego miejsce w związku z częściową spłatą przez Emitenta kredytu inwestycyjnego przy jednoczesnym wydłużeniu terminu spłaty kredytu obrotowego do dnia 18.02.2010r., które to kredyty udzielone zostały na rzecz Emitenta przez Bank Gospodarki Żywnościowej S.A.;
- w dniu 25 marca Wielton S.A. podpisał z bankiem PKO BP S.A. umowę o kredyt inwestycyjny, który zostanie przeznaczony na refinansowanie części poniesionych wydatków na inwestycje przeprowadzone w latach 2007 – 2008 w rozbudowę mocy produkcyjnych zakładów w Wieluniu. Kredyt opiewa na kwotę 25.000.000,00 i został udzielony na okres od 1 kwietnia 2009 r. do 1 kwietnia 2019 r.
- w dniu 15 kwietnia 2009 roku do Spółki wpłynęło zawiadomienie Sądu Rejonowego w Wieluniu V Wydział Ksiąg Wieczystych (Sąd), dotyczące wpisu w dniu 10 kwietnia 2009 r. hipoteki łącznej umownej zwykłej kwocie 25.000.000,00 zł i hipoteki łącznej umownej kaucyjnej do wysokości 5.750.000,00 zł ustanowionej na rzecz Banku PKO BP S.A. w związku z zawarciem przez Emitenta i Bank umowy o kredyt inwestycyjny w wysokości 25.000.000,00 zł. Hipoteki ustanowione zostały na nieruchomościach położonych w Wieluniu przy ul. Baranowskiego 10A oraz ul. Fabrycznej 8.

O powyższych zdarzeniach Spółka informowała szczegółowo w raportach bieżących.

5. Opis czynników i zdarzeń, w szczególności o nietypowym charakterze, mających znaczący wpływ na osiągnięte wyniki finansowe:

Wśród czynników i zdarzeń o nietypowym charakterze, mających wpływ na osiągnięte wyniki finansowe warto zwrócić uwagę na:

1. Pogłębiający się kryzys finansowy na świecie, który spowodował spadek popytu, a tym samym spadek zamówień, co przełożyło się na ograniczenie przede wszystkim eksportu.
2. Wstrzymanie się firm transportowych z zakupami środków transportu ze względu na gwałtowne wahania kursów walut lokalnych do waluty EUR.
3. Ograniczenie ilości nowych oraz spowolnienie realizacji prowadzonych inwestycji budowlanych.
4. Ograniczenie przez banki oraz firmy leasingowe dostępu potencjalnych kontrahentów do środków finansujących dobra inwestycyjne, związane z kryzysem na rynkach finansowych w Polsce i Europie Środkowowschodniej.
5. Utrzymujący się wysoki kurs EUR/PLN - mający wpływ na wycenę transakcji zabezpieczających ryzyko kursowe (kontrakty walutowe). Stosowanie przez Spółkę tego typu zabezpieczeń uzasadnione jest koniecznością ograniczenia ryzyka kursowego związanego z częścią przychodów wyrażonych w walucie EUR nie pokrytych kosztami wyrażonymi w walucie EUR (ok. 20% przychodów).
6. Realizacja przyjętej strategii zakładającej zmniejszenie poziomu stanu magazynowego wyrobów gotowych, co wiązało się z znaczną obniżką cen na oferowane produkty.

6. Objasnienia dotyczące sezonowości lub cykliczności działalności emitenta w prezentowanym okresie:

Przychody ze sprzedaży Emitenta ulegają nieznacznym sezonowym wahaniom w ciągu roku. Sezonowość przejawia się w spadku przychodów ze sprzedaży w okresie od grudnia do lutego. Największy spadek popytu można zaobserwować w zakupach naczep standardowych używanych w transporcie międzynarodowym oraz naczep podkontenerowych. Wynika to przede wszystkim ze zmniejszenia się ilości przewożonych towarów ze względu na spowolnienie gospodarcze zarówno w kraju jak i zagranicą. Zmniejszeniu ulega także transport morski kontenerów, co przekłada się na przesuwanie zakupów dotyczących pojazdów pod kontenery na okres wiosenny.

Aktualne odchylenia w sprzedaży wynikają ze spowolnienia gospodarczego.

7. Informację dotyczącą emisji, wykupu i spłaty dłużnych i kapitałowych papierów wartościowych:

W okresie I kwartału 2009r. Spółka nie przeprowadzała emisji akcji oraz nie dokonywała wykupu i spłaty dłużnych papierów wartościowych.

8. Informacje dotyczące wypłaconej (lub zadeklarowanej) dywidendy, łącznie i w przeliczeniu na jedną akcję, z podziałem na akcje zwykłe i uprzywilejowane:

W dniu 30 czerwca 2009 r. Zwyczajne Walne Zgromadzenie WIELTON S.A. podjęło uchwałę nr 4 w sprawie podziału zysku za rok obrotowy obejmujący okres od 1 stycznia 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku. Osiągnięty przez Spółkę zysk netto w kwocie 36 044 796,31 zł (słownie: trzydzieści sześć milionów czterdzieści cztery tysiące siedemset dziewięćdziesiąt sześć złotych trzydzieści jeden groszy) zostanie podzielony w taki sposób, że:

- a) kwota 21.554.796,31 zł (dwadzieścia jeden milionów pięćset pięćdziesiąt cztery tysiące siedemset dziewięćdziesiąt sześć złotych trzydzieści jeden gorszy) przeznaczona zostanie na kapitał zapasowy;
- b) kwota 14.490.000,00 zł (słownie: czternaście milionów czterysta dziewięćdziesiąt tysięcy złotych) przeznaczona zostanie na wypłatę dywidendy.

Wysokość dywidendy na 1 akcję wynosi 0,24 zł (słownie: dwadzieścia cztery grosze). Zgodnie z uchwałą ZWZ Wielton S.A. z dnia 30 czerwca 2009 r. dzień dywidendy ustalono na 21 lipca 2009 roku, termin wypłaty dywidendy na dzień 5 sierpnia 2009 roku. Dywidendą zostały objęte wszystkie (tj. 60.375.000) akcje Spółki. Żadna z akcji Spółki nie została uprzywilejowana w zakresie dywidendy.

9. Wskazanie zdarzeń, które wystąpiły po dniu, na który sporządzono skrócone półroczne sprawozdanie finansowe, nieuwjętych w tym sprawozdaniu, a mogących w znaczący sposób wpłynąć na przyszłe wyniki finansowe emitenta:

Po dniu bilansowym nie wystąpiły po stronie Emitenta zdarzenia, które mogłyby znacząco wpłynąć na przyszłe wyniki finansowe Spółki. Zewnętrznym czynnikiem wpływającym na przyszłe wyniki Emitenta są bieżące zmiany zachodzące na rynku walutowym oraz ogólna sytuacja gospodarcza. Spółka na bieżąco analizuje i dostosowuje poziom zabezpieczenia

ryzyka kursowego. W związku z ogólną sytuacją gospodarczą Spółka prowadzi rozmowy z bankami w celu dostosowania poziomu zabezpieczenia ryzyka kursowego do aktualnych przychodów w walucie EUR.

10. Informację dotyczącą zmian zobowiązań warunkowych lub aktywów warunkowych, które nastąpiły od czasu zakończenia ostatniego roku obrotowego:

Spółka posiada zobowiązania warunkowe wynikające z umów tj. „BUY-BACK AGREEMENT” oraz „REPURCHASE AGREEMENT” zawieranych z zagranicznymi firmami leasingowymi oraz gwarancje bankowe.

Zobowiązania warunkowe na dzień 30 czerwca 2009 roku wyniosły 33.527 tys. zł. Na powyższą kwotę składają się zobowiązania warunkowe z tytułu umów buy-back na kwotę 33.527 tys. zł - ich wysokość obliczona została jako suma wartości początkowych produktów objętych umowami buy-back i przeliczona wg kursu średniego NBP obowiązującego na ten dzień.

Wartość zobowiązań warunkowych z tytułu umów buy-back zmniejszyła się z kwoty 36.952 tys. zł na koniec 31.03.2009 r. do 33.527 tys. zł na koniec I półrocza 2009 roku.

Od 31 grudnia 2008 roku Spółka nie zawierała nowych gwarancji bankowych.

Włodzimierz Masłowski

Prezes Zarządu

Mariusz Golec

Wiceprezes Zarządu

Paweł Gońda

Wiceprezes Zarządu